

ПАС ШПИЛУН 2

НАЊУШИ ОПАСНОСТ КУД ГОД ДА ПОЂЕ

ЕНДРУ КОУП

Превела Теодора Илић

 Вулканчић

Београд, 2013.

За мої омиљеної сина

Захваљујем:

Луу

На његовом разумевању и стрпљењу.

Мами

За најбитнију замисао. Ако је било толико очигледно, зашто се онда ја нисам тога сетио?

Момцима са којима сам њледао у њаакмице

Зато што ме нису схватили превише озбиљно.

Елву и њиму Издавачке куће „Пафин”

За помоћ, подршку и неке одличне идеје.

Академији „Голдфилдс“ у Јужноафричкој

Рејублици

На инспиративним данима и мирним ноћима.

Садржај:

1. Супарници немају мира	11
2. Права домаћица	16
3. Вребање из заседе	25
4. Разгледање реквизита	30
5. Авантура за памћење	46
6. Дужности на одмору	63
7. Добри таласи	71
8. Камповање на острву Спиндл	78
9. Пуне руке посла	89
10. У пећини са криминалцима	97
11. Побеснели Макс	105
12. Хвалисање	113
13. Покрет	124
14. У жару јурњаве	134
15. Куче на мотору	139
16. Одважно спасавање	144
17. Беее!	150
18. Ларине авантуре се настављају	155
О аутору	159

1. Суџарници немају мира

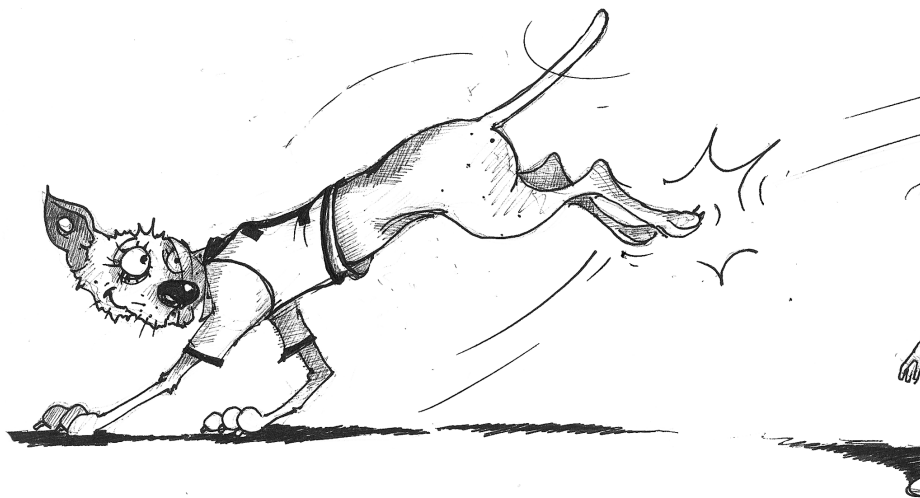
Мештани су се окупили на утакмици у спортском центру. Присутствовала је искључиво одабрана публика и особље центра. Тата је био вратар и проверавао је чланске карте да не би ушао неко непожељан.

Како је до краја утакмице остало свега два минута, било је крајње напето када је најбољи стрелац тима дечака морао да шутира пенал. Настојао је да остане прибран док је стављао лопту на линију, знајући да ће, ако успе да искористи тај пенал, његов тим добити утакмицу, а он ће сачувати свој углед.

Сви играчи су се повукли ван терена и чекали да судија дуне у пиштаљку. Гледаоци су немо посматрали отворених уста. Најбољи стрелац је погледао у лица својих саиграча, која су се цаклила од зноја и напора. Ако изгубе

од девојчица, онда ће се црвенети од срамоте. Бацио је поглед на судију. Салом се проломи звук пиштаљке. Сада је све остало на њему и на голману тима девојчица. Она је стајала на голу као горила, млатила је рукама горе-доле трудећи се да обесхрабри дечака.

Он се затрча четири корака и изврсно удари лопту. Полетела је право у горњи леви угао гола. Савршено. Али голман тима девојчица крену на праву страну и одбаци лопту на стативу. Одбила се на сигурну раздаљину од гола и једна девојчица је шутнула далеко на супротну страну терена. Игра је и даље трајала и деца су појурила низ халу не би ли задала одлучујући

ударац. Једна од девојчица, у жутим дресовима, на позицији крила ухватила је лопту и кренула у напад. Након успешно одбрањеног пенала, голман тима девојчица полетно појури преко терена. Подиже руку. *Мени, мени, мени*, молила је. *Шућни је мени и њобедићемо*. Лопта је прелетела до дела терена у којем је било највише деце и сви подигоше главе како би ударили лопту. Главни стрелац тима дечака је највише скочио покушавајући да се искупи за промашени пенал. Лопта се одбила о његов потиљак и винула се у ваздух. Голман тима девојчица потрча у правом тренутку. Чим је извела волеј ударац, било је јасно где ће лопта завршити. Голман тима дечака

је стајао као укопан када га је лопта прелетала, а потом и затресла угао његове мреже.

И ејџо ња!, узвикну стрелац тог гола. *Још један изванредан хитџац од сџиране овој чуда од девојчице.*

Проклизала је по терену на стомаку као што је видела да раде фудбалери из Премијер лиге а онда и нестала испод хрпе саиграчица. Дечаци су били потпуно скрхани. Како су могли да изгубе од гомиле цурица?

Девојчице су се најзад смириле.

„Господо, верујем да смо добиле утакмицу“, рекла је Софи, капитен тима. „Можда бисмо могли да организујемо реванш? Или се плашите да ћемо вас наредног пута још више осрамотити?“

Капитен супарничког тима је био без речи. Срамота је била превелика. Тимови су пружили руке једни другима или, у случају тима девојчица, шапе. Играчица на голу и најбољи стрелац била је Лара, Софина љубимица.

„Одлична утакмица, Лара“, рече Софи. „Твоја одбрана нас је одржала у игри, а овај победнички гол је био стварно посебан.“

Лара је махнито махала репићем док је скидала голманске рукавице. *Хвала, помисли она. Сџварно сам је добро ударила. Све боље иџрам. Следећи је „Манчестер јунајџед“!*

* * *

Новинар се ушуњао назад у оставу. Скинуо је своју лажну картицу са именом и смешкао се себи у браду док ју је бацао у канту за отпатке. Одушевљен што је успео да сними неколико фотографија пса како удара лопту, брзо је спаковао свој фото-апарат. Та прича ће вредети хиљаде фунти, а слике чак и више. Осмехнуо се својој довитљивости. Исплатило му се лажно представљање за члана особља спортског центра. Свукао је униформу коју је „позајмио“ и провирио из оставе. Испред није било никога, тако да је он опуштено прошао поред рецепције и изашао из зграде. Чак је имао петље и да поздрави рецепционерку.

Ушао је у црвени аутомобил и искезио се свом другу. „Победа.“ Сијао је од задовољства. „Ако ће прикупљање доказа бити овако лако, имаћемо причу за неколико дана.“

2. Права домаћица

Новинари су били веома опрезни. Морали су да усликају још неку фотографију пса фудбалера али нико није смео да их види. Један је седео у крошњи дрвета и усмерио објектив свог фото-апарата на кућу, док се други мучио у униформи поштара. Пас се појавио, кувао је себи чај, изгледа. Човек на дрвету је зумирао... шкљоц, шкљоц, шкљоц.

Лара је сипала две пуне кашичице какаа у шољу и промешала. Држећи шољу у шапама, отишла је у дневну собу и спустила пиће на сто да се охлади. Зубима је узела оловку и довршила укрштеницу из новина. *Шеснаесѝ водоравно... измишљени ѝајни аѝенѝ... ѝеѝ и чеѝири слова... ѝросѝо кѝ ѝасуљ*, помислила је уписавши у квадратиће Џејмс и Бонд. *И он је шѝијун*.

Сетила се свог правога имена, ГМ451, серијски број који јој је доделила британска тајна служба.

Управо ју је тајна служба и одгајила и обезбедила јој напредну обуку. Име Лара је заправо била скраћеница за „Лиценцирани Агент и Радни пас“ и она је била псећи Џејмс Бонд. Осим што је 007 прелеп и префињен, а то су две особине које Лари недостају. *Није баш да сам ружна, више сам необична*, помислила је. Отприлике је била велика као лабрадор, углавном бела, са понеком црном шаром преко тела и лица. Заправо, њене шаре су мало подсећале на шаре неке краве, иако се она увредила када су њени власницу то поменули. *Крава, како да не! Оне су њрљаве, смрде, њлује су и рејови су им њрљави. Ја, с друје сјране, ња, ја се њуширам свакој*

јуиџра и изузетно сам интелигентна и умет да користиш ѿоалет.

Лара ухвати свој одраз у огледалу. Хм... заиста сам необична. Имала је шиљате црно-беле бркове, али њено најизразитије обележје биле су уши. Једно јој је висило преко ока, а друго је стајало усправно. Ставила је шапу на то уво што јој штрчи и осетила рупу од метка. Стресла се када се присетила сусрета са оним криминалцем, пре неколико месеци. Мало је и шепала на једну ногу, што јој је остало као још једна успомена на недавну авантуру. Лари је један метак и даље био у бутини толико дубоко да је ветеринар одлучио да је безбедније да ту и остане, те га зато нису ни вадили.

Лара је укључила ТВ, али нешто јој није дало мира. Имала је чудан осећај да је неко посматра. Пришла је прозору, ставила шапе на прозорску даску и пиљила у двориште. Фото-репортер престаде да фотографише и замало није пао из крошње колико се препао. Седео је непомично и надао се да ће због зелене јакне бити неуочљив.

Лара је погледала двориште и паркиране аутомобиле у улици. Није приметила црвени „форд”. Нишња. Сиурно само умишљам. Вратила се на кауч таман на време да погледа најаву вести. *Истије бољке у свеиу*, помислила је.

У вестима је било помена о образовању и она се насмешила себи у браду када се сетила своје прве године проведене у школи за шпијуне. Савладала сам енглески, француски и немачки, а и њомало кинески. Након само неколико месеци имала сам бољашњи речник нешто пресечан човек, што је јединично задивљујуће за једног њега. У себи се подсетила мало француског. Оуи*, још је њега. Насмешила се. Лара је највише губила живце због тога што говори само један језик – свој псећи језик. Жарко је желела да има моћ говора као и људи, али ту ни шпијунска обука није била од помоћи. Али зашто умет да радим на лајшоу и да шаљем имејлове држећи оловку у зубима како бих куцала њога нашоури. Такође ме веома интересује и спорти. Одлична сам у фудбалу, гимнастици, пливању и каратеу. Умет да возим, илоширам, јашем коње и деактивирам бомбу. Такође сам довољно интелигентна и да слажем слашлицу, играм шах и ишем њезију. Мислим, колико њаса што умете?, помислила је. Имам све њешице из мајемајике, енглеској и биологије. Заправо, једино нисам њоложила исшњи из музичкој зашто што је њешко свираши клавир са овим. Испружила је шапе испред себе. Исшина је да ме оне мало сиушавају, уздахнула је мрдајући

* Оуи (француски): да, јесте. (Прим. прев.)

канцама са жељом да уместо њих има прсте. Мењала је телевизијске канале и зауставила се на једном квизу. *Превиише лако.* Увек је знала одговоре на сва питања у квизу „Желите ли да постанете милионер“ и, ако професора Кортекса некада буду позвали да учествује у њему, она му је била прва на листи када буде затражио „помоћ пријатеља“. *Рекао ми је да лавезом моју да му кажем да ли је одговор њод А, Б, Ц или Д,* помислила је поносно.

Лара се вратила до кухиње и узела кутију са кексом. Сетила се дана када је напустила тајну службу. *Био ми је њо један од најбољих дана у живоју, без сумње.* Насмешила се. *Живој ѡтајној ајенѡа је добар, али је сјајно биѡи нечији љубимац.* Спустила је неотворену кутију кекса на сто и дуго је посматрала. *Сѡварно не би ѡребало да је начнем,* помислила је сетивши се да је на дијети.

Зачуло се звоно на вратима. *Хм... ѡѡа да радим?,* запитала се. *Требало би да се ѡонашам као обичан ѡас, а обични ѡси не оѡварају враѡа.* Провирила је кроз завесу и видела поштара. *Ово је неки нови,* приметила је. *Али ѡреѡѡосѡављам да је он овдашњи ѡоѡѡар, ѡако да веровајно*